

Kesintili Zorunlu Eğitimden Etkilenen İlkokul Birinci Sınıf Öğrencilerinin Okula Uyum ve Okula Hazır Bulunuşluk Düzeylerinin Değerlendirilmesi¹

Evaluation of School Compliance Levels and Readiness for School of Freshmen's Who Are Affected from Intermittent Mandatory Training

Tuncay CANBULAT

Dokuz Eylül Üniversitesi, Buca Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü Sınıf Eğitimi Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Makale Geliş Tarihi: 08.08.2016

Yayın Kabul Tarihi: 12.12.2016

Özet

Bu araştırmanın amacı 4+4+4 bilinen yeni eğitim sistemiyle bazı becerilerde birbirinden geride kalacakları iddia edilen öğrencilerin okula uyum ve okula hazır bulunuşluk düzeylerini incelemek ve bazı demografik değişkenler açısından aralarında anlamlı farklılığın olup olmadığını ortaya koymaktır. Araştırma tarama modelinde desenlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu; 2012-2013 eğitim-öğretim yılı İzmir ili Buca ilçesinde çalışan 18 sınıf öğretmenin 440 ilkokul birinci sınıf öğrencisi oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında, "Okula Uyum Öğretmen Değerlendirmesi Ölçeği" ve "Okula Hazır Bulunuşluk Öğretmen Değerlendirmesi Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmada ilkokul birinci sınıf öğrencilerinin cinsiyet değişkenine göre okula uyum ve okula hazır bulunuşluk düzeylerinde anlamlı fark yokken, yaş ve okul öncesine gidip gitmeme değişkenlerine göre okula uyum ve okula hazır bulunuşluk düzeyleri arasında okul öncesine gidenler ve yaşı büyük olanlar lehine anlamlı farklar bulunmuştur. Bu araştırma bulgularının yeni sistemle birlikte yaşandığı iddia edilen bazı sorunlar üzerinde veriye dayalı düşünme ve tartışma ortamı yaratacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Okula uyum, okula hazır bulunuşluk, ilkokul birinci sınıf öğrencisi, kesintili-zorunlu eğitim sistemi,*

Abstract

The purpose of this research is to analyze the school compliance and school readiness level of students who are claimed to drop back with the new application, known as the 4+4+4 education system and also reveal if there is difference between them with regard to some demographic factors. Research was designed in survey model. The study samples were formed with 18 class teachers, who were selected with snowball sampling technique and 440 of their 1st grade students in Buca in Izmir in 2012-2013 academic year. School Compliance Teacher Rating Scale" and "School Readiness Teacher Rating Scale" were used in collecting the data. According to research findings; while there was no significant difference on adaptation to

---

1. Bu araştırma, XII. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Sempozyumunda (2013) sözlü bildiri olarak sunulmuş olup, güncellenerek tekrar düzenlenmiştir.

school and ready to school presence according to gender variable of first class elementary school students, significant difference in favor of who went to pre-school and being older (72 months and more to 60-65 months and 66-71 months; 72 months and more to 66-71 months and 60-65 months) were found on adaptation to school and ready to school presence according to variables of age and taking pre-school education were found. These research findings are expected to create a thinking based data and debate on the issues that were claimed within the new system.

Keywords: *School compliance, school readiness, primary school student, discrete compulsory education*

1. Giriş

4+4+4 eğitim sistemi olarak bilinen 6287 sayılı “İlköğretim ve Eğitim Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” 2012-2013 eğitim-öğretim yılında yürürlüğe girmiştir. Kabul edilen yeni sistem, hem öğretmenleri hem de milyonlarca öğrenci ve aileyi yakından etkilemiştir. Bu sistemle ilgili en önemli eleştirilerden birisi okula başlama yaşının öne çekilmesi olarak değerlendirilmiştir. Adı geçen yasayla ilkokula başlama yaşı “60” ay alt sınırı, “72” ay üst sınırı olarak belirlenmiştir. 2012 yılı eylül ayı itibariyle 60 ayını dolduranlar, 66-72 ay arasında olanlar ve geçen yıl birkaç aylığına zamanı dolmadığı için kayıt yaptıramayıp bu yıl kayıt yaptıran 72 ay ve üstü öğrenciler okula başlamıştır. Böylece üç farklı yaş grubu ilkokul birinci sınıfa başlamıştır. Özellikle, 60 ayını dolduran birinci sınıf öğrencilerinin okula başlamasıyla, öğrencilerin okula uyum ve okula hazır bulunuşluk konuları üzerinde kamuoyunda olumlu-olumsuz tartışmalar (Eğitim Reformu Girişimi [ERG], 2012a, 2012b; Ege Üniversitesi (EGE), 2012; Gündüz ve Çalışkan, 2013; Kerimoğlu, 2014; Işıkoğlu Erdoğan ve Şimşek, 2014; Ünver, Dikbayır ve Yurdakul, 2015) yaşanmıştır. Yapılan araştırmaların sonuçlarının kamuoyuyla paylaşılması ve eğitim camiasından gelen eleştirilerin sonucu, Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) okula başlama yaş aralığını (okula başlama yaşını) bu araştırma tamamlanmadan önce tekrar değiştirmiştir. (MEB, 2013a) yeni düzenlemeyle birlikte 2013-2014 öğretim yılından itibaren “yaşça kayıt hakkını elde eden çocuklardan 66, 67 ve 68 aylık olanları, velisinin vereceği dilekçe ile; 69, 70 ve 71 aylık olanları ise, ilkokula başlamaya hazır olmadıklarını belgeleyen sağlık raporu ile okul öncesi eğitime yönlendirebilir veya kayıtlarını bir yıl erteleyebilir” hükmünü uygulamaya sokmuştur.

Eğitim-öğretim süreci için son derece önemli olan, bu çalışmada da değişken olarak belirlenen “okula uyum” ve “okula hazır bulunuşluk” öğrenme-öğretme sisteminin önemli girdileridir (Bloom, 1995).

Çocuğun yeni girdiği çevrenin taleplerine karşı gösterdiği sosyal, davranışsal ve akademik tepki becerilerine bağlı geniş kapsamlı bir terim olan okul uyumu ise, çocukların okul ortamındaki başarı, ilgi ve rahatlık düzeyleri ile yakından ilgilidir. Okul uyumunda, akranların, anne-babaların ve öğretmenlerin önemli etkileri bulunmaktadır (Önder ve Gülay, 2010). Çocuk için okula başlama fiziksel, sosyal, bilişsel ve duygusal uyum gerektiren zorlu bir süreci ifade eder. Okula başlama, çocukluk yıllarında yaşanan en zorlu ortam değişikliğidir. Bu değişiklik çocuğun gelecekteki başarısı için kritik önem taşımaktadır (Seven, 2011).

Eğitimde yeni bir davranış değişikliği ve kazanımların oluşması öğrencinin okula hazır bulunuşluk düzeyine bağlıdır. Bu nedenle öğrenci edineceği yeni öğrenmeler için gerekli olan ön koşul niteliğindeki duyuşsal, devinişsel ve bilişsel davranışlara sahip olmalıdır (Başar, 2001). Okula hazır bulunuşluğun 150'ye yakın tanımı vardır (Britto, 2012; Akt: Buldu ve Er, 2016). Okula hazır bulunuşluk net olarak tanımlanabilmiş bir kavram olmamasına rağmen çocuklarla ilgili alınan birçok önemli kararda dikkate alınmaktadır (Kagan, 1990; Akt: Buldu ve Er, 2016). Hazır bulunuşluk; bireyin bir öğrenmeyi kazanabilmesi için gerekli ön koşul davranışları edinmesi (Ülgen, 1997; Yılmaz ve Sünbül, 2003), bireyin bir gelişim görevini öğrenme ve olgunlaşma aracılığıyla yapabilecek düzeye ulaşması (Başaran, 1998), sinir sisteminin öğrenmeye hazır olması (Binbaşıoğlu, 1995) olarak tanımlanmaktadır. Bütün bu tanımlardan ortaya çıkan sonuç, çocuğun okul eğitimine başlamadan önce belirli bir olgunlaşma, ön bilgi ve büyüme düzeyine gelmesi gereğinin araştırmacılar tarafından zorunlu bir ön koşul olarak ifade edildiğidir (Çataloluk, 1994).

6287 sayılı teklifin yasalaşması ve uygulamanın başlamasıyla birçok araştırma yapılmıştır. Bu kapsamda yapılan araştırmaların bazıları şöyledir:

Kapçı, Artar, Çelik, Daşcı ve Avşar (2013) araştırmalarında 60-84 ay aralığındaki öğrencileri kendi içerisinde gruplandırarak farklı yaş gruplarında karşılaştırmalar yapmışlardır. Bulgulara göre küçük yaş grubunun (60-69 ay), normal yaş grubundan (70-84 ay), 5 yaş (60-72 ay) grubundaki öğrencilerin 6 yaş (73-84 ay) grubundaki öğrencilerden duyuşsal ve davranışlar sorunlar, akademik benlik saygısı ve sosyal davranışlar açılarından hem eğitim öğretim döneminin başında hem de sonunda daha fazla sorun yaşadıkları sonuçlarına ulaşmışlardır.

Gündüz ve Çalışkan'ın (2013) "60-84 ay arası çocukların okul olgunluğu ve okuma yazma becerilerini inceledikleri araştırmalarında Metropolitan Olgunluk Testi değerlendirmesine göre, 60-66 ay yaş grubundaki çocukların "ortanın altı" düzeyde okul olgunluğuna, 66-72 ve 72-84 ay yaş grubundaki çocukların ise "orta düzeyde" okul olgunluğuna sahip oldukları sonucuna ulaşmışlardır. 66-72 ve 72-84 ay grubundaki çocuklar 60-66 ay grubundaki çocuklara göre ilk okuma yazma becerilerini değerlendirme formundan daha yüksek puanlar elde etmişlerdir.

Memişoğlu ve İsmetoğlu'nun (2013) 4+4+4 uygulamasına ilişkin okul yöneticileriyle yaptıkları araştırmalarında; uygulamayı olumlu bulan yöneticilerin, eğitimin kesintili olmasını doğru fakat bu kesintinin 5+3+4 şeklinde olmasına ve okula başlama yaşının 72 ay olması gerektiğine vurgu yapmışlardır. Uygulamayı olumsuz olarak değerlendiren katılımcılar; kişilerin farklı ilgi alanlarına göre eğitilmesinin doğru fakat uygulamanın sadece imam hatip okulları ile sınırlandırılmış olmasının tarafsız bir eğitim-öğretim anlayışına gölge düşürdüğünü belirtmişlerdir.

Işıkoğlu Erdoğan ve Şimşek (2014) farklı yaş gruplarıyla aynı sınıfta eğitim gören öğrencilerin, onların velilerinin ve öğretmenlerinin okula uyum sürecindeki deneyimlerini derinlemesine incelenmiştir. Araştırmanın verilerinin toplanmasında görüşme teknikleri kullanılmıştır. Analiz sonuçları çocuğun daha önce anaokuluna devam etmesi ve olumlu gelişimsel özelliklerinin uyum sürecini desteklediği, okulların fiziksel koşullarının yetersizliği, sınıflarda farklı gelişim düzeylerinde çocukların yer alması-

nın uyum sürecini olumsuz etkileyen faktörler olduğu ortaya konmuştur.

Kerimoğlu (2014) “Farklı Yaştaki Çocukların Oluşturduğu İlkokul 1. Sınıflarda Yaşanan Sorunların Belirlenmesi” adlı araştırmasında öğretmenlerle görüşme yapmıştır. Araştırmada beş yaşındaki çocukların dikkatsizlik, hareketlilik, yönergeleri izleyememe gibi sosyal ilişki sorunlarının yanı sıra, olumsuz akademik benlik algısı, akademik becerilerde yetersizlik ve akademik alanlara ilgisizlik ve böylece örgün eğitim sisteminin gerektirdiği becerilerde yetersizlik belirlenmiştir. Ayrıca huzursuzluk, kaygı ve utangaçlık gibi duygusal sorunları beş yaş grubunun daha fazla yaşadığı da görülmüştür.

Yoleri ve Tanış (2014) yeni sistemde birinci sınıf öğrencilerinin okula uyum düzeylerini incelemişlerdir. Araştırmalarında cinsiyet değişkenine göre öğrenciler arasında okula uyum düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Yaş değişkeninde ise okula 7 yaşında başlayanların uyum düzeyi 5 yaşında başlayanlara göre ve ilköğretim öncesinde okul öncesi eğitim alan öğrencilerin uyum düzeylerinin almayanlara göre yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Ünver, Dikbayır ve Yurdakul (2015) tarafından yapılan “Kesintili Zorunlu Eğitimin İlk Yılında, Birinci Sınıf Uygulamalarının İncelenmesi” adlı araştırmada İzmir’in merkez ilçelerinde görevli 211 birinci sınıf öğretmeni ve 1551 aileden anketler yoluyla veriler elde edilmiştir. Araştırmada, anne ve babanın eğitim düzeyi ile çocuklarını ilkokula başlatma yaş aralığı arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Anne ve babaların eğitim düzeyi yükseldikçe, çocuklarını ilkokula daha ileriki yaşlarda başlattıkları belirlenmiştir. Öğretmenler MEB’in birinci sınıf uygulamaları için gerekli eylem planının yetersiz olduğunu (% 80,2) ve okula erken başlayan çocukların eğitiminde zorlandığını (% 77) belirtmiştir. Araştırmada, okulöncesi eğitim alma süresi azaldıkça, çocukların küçük kas kullanımını gerektiren etkinliklerde (kesme, yazma vb.) ve kendini ifade etmede (ihtiyaç ve isteklerini belirtme gibi) zorlandığı; okuma – yazmayı daha geç öğrendiği bulunmuştur. Araştırmanın katılımcıları (ailelerin % 93’ü, öğretmenlerin % 96’sı) eğitimle ilgili kararlar alınırken paydaşların görüşlerinin alınmasını önermiştir.

Buldu ve Er (2016) araştırmalarında yeni eğitim politikası üzerine okula hazırlanış ve okula başlama yaşını öğretmen ve ailelerin görüş ve deneyimlerine göre değerlendirmişlerdir. Yeni sistemde aile ve öğretmenlerin sorunlar ve zorluklar yaşadıkları, kendilerine yeterince rehberlik edilmediği, okulların fiziksel ortam yetersizliklerinin olduğunu, uyum programlarının tekrar gözden geçirilmesi gerektiği, ailelerin 60-72 ay arasında çocuklarını okula göndermemek için tıbbi rapor alabildikleri ve öğretmenlerle aileler arasında yetersiz işbirliği olduğu sonuçlarına ulaşmışlardır.

Özellikle ilkokul birinci sınıf öğrencilerinin eğitim ve öğretimlerinde etkili olan okula uyum ve okula hazır bulunuşluklarının değerlendirilmesine olanak sağlayacak araştırmalara her zaman gereksinim vardır. Ulaşılabilen alanyazın değerlendirildiğinde ilgili yaş grubuyla ilgili (60-84)” okula uyum ve okula hazır bulunuşluk değişkenleri bağlamında objektif test verilerine dayalı araştırmaların sınırlı olduğu görülmüştür.

Birçok kuruluş 6287 sayılı yasanın gerektirdiği eğitim uygulamalarının niteliğini değerlendirmek için izleme çalışmaları ve kapsamlı araştırmalar yapılmasını önermektedir (ERG, 2012a, 2012b). Zorunlu eğitime başlayan çocukların okula hazır olma düzeylerinin yeterli olması; yöneticiler, öğretmenler, aileler ve en önemlisi de çocuklar için büyük kolaylaştırıcıdır. Bu nedenle, yasanın uygulanmaya başlandığı öğretim yılında uygulamada neler yaşandığının belirlenmesine ihtiyaç duyulmuştur.

Bu bağlamda bu araştırmanın problem durumu; “ilkokul birinci sınıf öğrencilerinin okula uyum ve okula hazır bulunuşluk düzeylerini bazı demografik değişkenler açısından değerlendirmek” olarak belirlenmiştir.

Araştırmanın alt problemleri aşağıdaki gibi belirlenmiştir.

a) İlkokul 1. sınıfa başlayan öğrencilerin;

a1. Cinsiyete,

b1. Yaşa,

c1. Okul Öncesi Eğitim Alma Durumuna

göre okula uyum düzeyleri arasında anlamlı farklılıklar var mıdır?

b) İlkokul 1. sınıfa başlayan öğrencilerin;

a1. Cinsiyetine,

b1. Yaşına,

c1. Okul Öncesi Eğitim Alma Durumuna

göre hazır bulunuşluk düzeyleri arasında anlamlı farklılıklar var mıdır?

c) İlkokul 1. sınıfa başlayan öğrencilerin okula uyum ve hazır bulunuşluk düzeyleri arasında ilişki var mıdır?

2. Yöntem

Bu araştırma ilkokul birinci sınıf öğrencilerinin okula uyum ve okula hazır bulunuşluklarını belirlemek için tarama modelinde yapılmış betimsel bir çalışmadır. “Tarama modeli; geçmişte ya da halen varolan bir durumu olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan bir araştırma desendir” (Karasar, 1999: 77).

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu 2012-2013 eğitim-öğretim yılı güz döneminde İzmir ili Buca ilçesi Millî Eğitim Müdürlüğüne bağlı devlet okullarında çalışan 18 sınıf öğretmeni oluşturmuştur. Araştırmanın problemine ilişkin olarak zengin bilgi kaynağı olabilecek öğretmenlerin saptanması gerektiğinden amaçlı örnekleme yöntemlerinden kartopu örnekleme tekniğine başvurulmuştur. Kartopu örneklemesinde çalışmanın amacına uygun bilgili kişiler belirlenir. Ardından bu kişiler vasıtasıyla örnekleme girecek diğer kişilere ulaşılır (Kuş, 2009). Bu örneklem çeşidi üzerine yapılandırılan araştırmalarda süreç ilerledikçe elde edilen isimler veya durumlar genişlemekte ve bir süre sonra araştırmacı bu isim veya durumlar arasından seçimini yaparak araştırmasını gerçekleştirmektedir (Yıldırım ve Şimşek, 2008). Bu bağlamda sürece sınıf eğitimi bilim dalında yüksek lisansını tamamlamış, 8 yıllık deneyime sahip bir sınıf öğretmeniyle başlanmıştır. Sonrasında “4+4+4 eğitim sistemiyle ilgili hem en çok bil-

gi sahibi olduğunu düşündüğünüz hem de bu yıl 1. sınıfları okutan kimler olabilir? Bu konuyla ilgili hangi öğretmen veya öğretmenlerle görüşmemi önerirsiniz?” soruları yöneltilmiştir. Bu yöntemle seçilen 18 sınıf öğretmeni, 440 birinci sınıf öğrencisi için veri toplama araçlarını doldurmuş, veriler bu yolla elde edilmiştir.

Veri Toplama Araçları Ve Verilerin Analizi

Verilerin toplanmasında, Seven (2011) tarafından -geçerlik ve güvenilirliği yapılarak- geliştirilen “Okula Uyum Öğretmen Değerlendirmesi Ölçeği” ve Canbulat ve Kırıktaş (2016) tarafından -geçerlik ve güvenilirliği yapılarak- geliştirilen “Okula Hazır Bulunuşluk Öğretmen Değerlendirmesi Ölçeği” kullanılmıştır.

- Okula Uyum Öğretmen Değerlendirmesi Ölçeği 10 maddeli likert tipinde oluşturulmuştur. Ölçek maddelerinin “Sosyal Uyum, Davranış Uyumu ve Kurallara Uyum” olmak üzere üç faktörde toplandıkları görülmüştür. Tek faktör olarak değerlendirilmektedir. Bu çalışmanın amacına uygun olarak tek faktör olarak puanlama yapılmış olup ölçekten, 10 ile 30 arasında puan alınabilmektedir. Puan yükseldikçe uyumun yüksek olduğu belirtilmektedir. AFA (Açımlayıcı Faktör Analizi) sonucunda bulunan üç faktörün açıkladığı toplam varyans % 62.79 olarak hesaplanmıştır. DFA (Doğrulayıcı Faktör Analizi) sonucunda sınanan faktör yapısının gerçek verilerle iyi uyum gösterdiği doğrulanmıştır. Ölçeğin Cronbach Alfa değeri (.88), bu araştırmada ise (.91) olarak hesaplanmıştır.
- Hazır Bulunuşluk Öğretmen Değerlendirmesi Ölçeği; Canbulat ve Kırıktaş (2016) tarafından 33 maddeli ve 5’li likert tipinde oluşturulmuştur. Ölçek tek faktörlü olup, 33 ile 165 arasında puan alınabilmektedir. AFA (Açımlayıcı Faktör Analizi) sonucunda bulunan tek faktörün açıkladığı varyans % 63.01 olarak hesaplanmıştır. DFA (Doğrulayıcı Faktör Analizi) sonucunda sınanan faktör yapısının gerçek verilerle iyi uyum gösterdiği doğrulanmıştır. Ölçeğin Cronbach Alfa .98 olarak hesaplanmıştır.

Araştırma verilerinin normal dağılıma uyup uymadığını anlamak için Kolmogorov-Smirnov normalite testi yapılmıştır. Kolmogorov-Smirnov değerinin .05’ten küçük olması durumunda verinin normal dağılım gösterdiği kabul edilmektedir. Normalite testinin sonucuna göre normal dağılım göstermeyen veri gruplarının basıklık (kurtosis) ve çarpıklık (skewness) değerleri de incelenmektedir. Çarpıklık ve basıklık ölçüsü +2 ile -2 aralığında değerler almış olan veri gruplarının normal dağılım gösterdiği kabul edilmektedir (Büyüköztürk, 2010). Yapılan değerlendirmelerde veri setinin normal dağılım göstermediği anlaşılmıştır. Bu nedenle veriler SPSS 17.0 paket programı ile Mann Whitney U Testi, Kruskal Wallis H Testi ve Sperman Sıra Korelasyon testleri kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin analizinde anlamlılık seviyesi .05 olarak belirlenmiştir.

3. Bulgular ve Yorumlar

Verilerin değerlendirilmesi sonucu ulaşılan bulgulara ve bulgulara dayalı yorumlara aşağıda yer verilmektedir.

a. Öğrencilerin Okula Uyumlarına İlişkin Bulgular

Araştırmanın ilk alt problemi İlkokul 1. sınıfa başlayan öğrencilerin cinsiyete, yaşa ve okul öncesi eğitim alma durumuna göre okula uyum düzeyleri arasında anlamlı farklılıklar var mıdır? olarak belirlenmişti. Öğrencilerin okula uyum puan ortalamalarına ilişkin Mann Whitney U Testi sonuçları Tablo 1’de verilmektedir.

Tablo 1. İlkokul 1. sınıfa başlayan öğrencilerin okula uyum puanlarına ilişkin Mann Whitney U Testi sonuçları

Değişkenler	Gruplar	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	p
Cinsiyet	Kız	230	227,55	52336,50	22528.5	.17
	Erkek	210	212,78	44683,50		
Okul Öncesi Eğitim Alma Durumu	Evet	269	259,74	69870	12444	.00*
	Hayır	171	158,77	27150		
Yaş 1	60-65 ay arası	87	122,59	10665	6837	.00*
	66 ay ve üstü	353	244,63	86355		

* $p < .05$

Tablo 1 incelendiğinde, kız ve erkek öğrencilerin okula uyum düzeyleri arasında anlamlı fark olmadığı görülmektedir ($U=22528.5$; $p>.05$). Bu sonuca göre kız ya da erkeklerin okula uyumlarının benzer olduğu söylenebilir. Ayrıca öğrencilerin okul uyum puanlarının aritmetik ortalamasına da bakılmıştır. İlkokul öğrencilerinin ortalamalarının yüksek denilebilecek bir seviyede olduğu söylenebilir. Ölçekten alınabilecek puanın 10 ile 30 arasında değiştiği ve alınan puanların yükseldikçe öğrencilerin okula uyumlarının yüksek olduğu düşünüldüğünde, erkek (27.25) ve kızlarda (27.97) puan ortalamasına sahip öğrencilerin bu konuda iyi düzeyde oldukları görülmektedir.

Öğrencilerin okul öncesi eğitim alıp-almama durumlarına göre okul uyumlarının da okul öncesi eğitim alanlar lehine anlamlı fark bulunmuştur ($U=12444$, $p=0,00$). Bu bulguya göre okul öncesi eğitimin ilkokula uyumda önemli bir belirleyici olduğu söylenebilir.

Öğrencilerin yaşa göre dağılımı, kesintili-zorunlu eğitimle ilgili tartışmaların özellikle yaş değişkeni noktasında dögümlenmesi nedeniyle iki kategoride değerlendirilmiştir. Hem 60-65 ay arası ve 66 ay ve üstü (yaş 1) hem de 60-65 ay arası, 66-71 ay arası, 72 ay ve üstü (yaş 2) olarak sınıflama yaparak değerlendirme yapılmıştır.

Tablo 1 incelendiğinde öğrencilerin yaş1 sınıflamasına göre okula uyumlarında anlamlı fark bulunmuştur ($U=6837$, $p=0,00$). Buna göre 66-71 ay arasında olanlar 60-65 ay arasındakilere göre de okula uyum değişkeninde anlamlı derecede yüksek puan almışlardır. Kesintili zorunlu eğitimde çokça tartışılan yaş değişkeni bu çalışmada okula uyumda önemli bir belirleyici olarak bulunmuştur.

Öğrencilerin okula uyum düzeylerinin yaş2 değişkenine ilişkin Kruskal Wallis Testi sonuçları Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2. İlkokul 1. sınıf öğrencilerinin okula uyum ölçeği puanlarına ilişkin Kruskal Wallis Testi sonuçları

Değişkenler	Gruplar	n	Sıra Ortalaması	sd	X ²	p
Yaş 2	60-65 ay arası	87	122,59	2	105.0	.00*
	66-71 ay arası	163	210,69			
	72 ay ve üstü	190	273,75			

* $p < .05$

Tablo 2 incelendiğinde öğrencilerin yaş 2 değişkenine göre öğrencilerin okula uyumları arasında anlamlı fark olduğu görülmektedir ($\chi^2(2) = 105.0$; $p < .05$). Farkların hangi gruplar arasında olduğuna ilişkin gruplar arasında yapılan Mann-Whitney U testi sonucunda 66-71 ay arasında ve 72 ay ve üstü yaşta olanlar, 60-65 ay yaşta olanlara göre okula uyum bakımından anlamlı derecede daha yüksek puan almışlardır. 72 ay ve üstü yaşta olanlar ile 66-71 ay yaş arasında olanlar arasında da yaşı büyük olanlar lehine okula hazır uyum bakımından anlamlı fark oluşmuştur. Bu sonuca göre yaşı küçük olanların okula uyumu daha zordur denilebilir.

b. Öğrencilerin Okula Hazır Bulunuşluklarına İlişkin Bulgular

Araştırmanın ikinci alt problemi İlkokul 1. sınıfa başlayan öğrencilerin cinsiyete, yaşa ve okul öncesi eğitim alma durumuna göre okula hazır bulunuşluk düzeyleri arasında anlamlı farklılıklar var mıdır? olarak belirlenmişti. Öğrencilerin okula hazır bulunuşluk puan ortalamalarına ilişkin Mann Whitney U Testi sonuçları Tablo 3'te verilmektedir.

Tablo 3. İlkokul 1. sınıfa başlayan öğrencilerin hazır bulunuşluk puanlarına ilişkin Mann Whitney U sonuçları

Değişkenler	Gruplar	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	p
Cinsiyet	Kız	310	228,36	52522,50	22342,5	.17
	Erkek	302	212,78	44497,50		
Okul Öncesi Eğitim Alma Durumu	Evet	269	278,91	75028	7286	.00*
	Hayır	171	128,61	21992		
Yaş 1	60-65 ay arası	87	111,97	9741	5913	.00*
	66 ay ve üstü	353	247,25	87279		

* $p < .05$

Tablo 3 incelendiğinde, kız ve erkek öğrencilerin okula hazır bulunuşluk düzeyleri arasında anlamlı fark olmadığı görülmektedir ($U = 22342.5$; $p > .05$). Bu sonuca göre kız ya da erkeklerin okula hazır bulunuşluklarının benzer olduğu söylenebilir. Ayrıca öğrencilerin okula hazır bulunuşluk puanlarının aritmetik ortalamasına da bakılmıştır. İlkokul öğrencilerinin okula hazır bulunuşluk puan ortalamalarının orta

düzey denilebilecek bir seviyede olduğu söylenebilir. Ölçekten alınabilecek puanın 33 ile 165 arasında değiştiği ve alınan puanların yükseldikçe öğrencilerin okula hazır bulunuşluklarının yükseldiği düşünüldüğünde, erkek (126.27) ve kızlarda (130.56) puan ortalamasına sahip öğrencilerin bu konuda istendik duruma yaklaştıkları düşünülmektedir.

Öğrencilerin okul öncesi eğitim alıp-almama durumlarına göre okula hazır bulunuşluklarında okul öncesi eğitim alanlar lehine anlamlı fark bulunmuştur ($U=7286$; $p<.05$). Bu bulguya göre okul öncesi eğitim almanın okula hazır bulunuşluluğu etkileyen bir belirleyici olduğu söylenebilir.

Öğrencilerin yaşa göre dağılımı, kesintili-zorunlu eğitimle ilgili tartışmaların özellikle yaş değişkeni noktasında düğümlemesi nedeniyle iki kategoride değerlendirilmiştir. Hem 60-65 ay arası ve 66 ay ve üstü (yaş 1) hem de 60-65 ay arası, 66-71 ay arası, 72 ay ve üstü (yaş 2) olarak sınıflama yaparak değerlendirme yapılmıştır.

Tablo 3 incelendiğinde öğrencilerin yaş 1 değişkenine göre okula hazır bulunuşlukları arasında yaşı büyük olanlar lehine anlamlı fark bulunmuştur ($U=5913$; $p<.05$). Buna göre 66 ay ve üstü öğrenciler, 60-65 ay arasındakilere göre okula hazır bulunuşluk bakımından anlamlı derecede yüksek puan almışlardır. Kesintili zorunlu eğitimde çokça tartışılan yaş değişkeninin bu araştırmada okula hazır bulunuşluluğu etkileyen bir belirleyici olduğu söylenebilir.

Öğrencilerinin hazır bulunuşluk düzeylerinin yaş 2 değişkenine ilişkin Kruskal Wallis Testi sonuçları Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4. İlkokul 1. sınıf öğrencilerinin hazır bulunuşluk ölçeği puanlarına ilişkin Kruskal Wallis Testi sonuçları

Değişkenler	Gruplar	n	Sıra Ortalaması	sd	X ²	p
Yaş 2	60-65 ay arası	87	111,97	2	104.41	.00*
	66-71 ay arası	163	210,92			
	72 ay ve üstü	190	278,42			

* $p<.05$

Tablo 4 incelendiğinde öğrencilerin yaş değişkenine göre okula hazır bulunuşlukları arasında anlamlı fark olduğu görülmektedir ($\chi^2(2)= 104.41$; $p<.05$). Farkların hangi gruplar arasında olduğuna ilişkin gruplar arasında yapılan Mann-Whitney U testi sonucunda 66-71 ay arasında ve 72 ay ve üstü yaşta olanlar, 60-65 ay yaşta olanlara göre okula hazır bulunuşluk bakımından anlamlı derecede daha yüksek puan almışlardır. 72 ay ve üstü yaşta olanlar ile 66-71 ay yaş arasında olanlar arasında da yaşı büyük olanlar lehine okula hazır bulunuşluk bakımından anlamlı fark oluşmuştur. Bu sonuca göre yaşı küçük olanların okula hazır bulunuşlukları daha zayıftır denilebilir.

c. Öğrencilerin Okula Uyum Ve Okula Hazır Bulunuşluk Puanları Arasındaki İlişki

Araştırmanın üçüncü alt problemi “ilkokul 1. sınıfa başlayan öğrencilerin okula uyum ve hazır bulunuşluk düzeyleri arasında ilişki var mıdır?” olarak belirlenmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin okula uyum ve okula hazır bulunuşluk puanları arasındaki ilişkiye ait Sperman Sıra Korelasyon Testi analiz sonucu Tablo 5’te verilmektedir.

Tablo 5. İlkokul 1. sınıfa başlayan öğrencilerin okula uyum ve okula hazır bulunuşluk düzeyleri arasındaki Sperman Sıra Korelasyon Testi sonuçları

	Değerler	Hazır bulunuşluk
Okula Uyum	r	.60
	p	.000
	N	440

$p < .05$

Tablo 5 incelendiğinde, araştırmaya katılan öğrencilerin okula uyum ve okula hazır bulunuşlukları arasında orta düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu ($r = .60$; $p < .05$) ortaya çıkmıştır. Bu sonuca göre öğrencilerin okula uyumları ile okula hazır bulunuşlukları arasında doğru bir orantı olduğu söylenebilir. Okula uyumu yüksek olan öğrencilerin okula hazır bulunuşluklarının da yüksek olduğu söylenebilir.

4. Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Bu araştırmada 2012-2013 eğitim-öğretim yılında uygulanmaya konulan kesintili-zorunlu eğitim uygulaması bağlamında İzmir ili Buca ilçesi devlet okullarında ilkököl birinci sınıfta okuyan 440 birinci sınıf öğrencisinin okula uyumu ve okula hazır bulunuşluluğunu değerlendirmek amaçlanmıştır.

Araştırmadan elde edilen bulgulara göre; 60-65 ay arasındaki öğrencilerin okula uyum ve okula hazır bulunuşluluğu 66 ay ve üstü yaştaki öğrencilere göre anlamlı düzeyde daha geridedir. Ayrıca yaş arttıkça uyum ve hazır bulunuşluk düzeyi artmaktadır. Cinsiyet değişkeni okula uyum ve hazır bulunuşlukta önemli bir değişken değildir. Okul öncesine gitmek okula uyum ve hazır bulunuşlukta önemli bir değişken olup, gidenler lehine anlamlı derecede farklılık vardır. Araştırmaya katılan öğrencilerin okula uyum ve okula hazır bulunuşlukları arasında orta düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmanın yaş değişkeni ile ilgili sonuçları Kapçı, Artar, Çelik, Daşcı ve Avcı’ın (2013) araştırmalarında ulaştıkları “küçük yaş grubunun (60-69 ay), normal yaş grubundan (70-84 ay), 5 yaş (60-72 ay) grubundaki öğrencilerin 6 yaş (73-84 ay) grubundaki öğrencilerden duygusal ve davranışlar sorunlar, akademik benlik saygısı ve sosyal davranışlar açılarından hem eğitim öğretim döneminin başında hem de sonunda daha fazla sorun yaşadıkları” bulgularıyla benzerlik göstermektedir. Ayrıca Yöleri ve Tanış’ın (2014) anaokuluna giden ve yaşı büyük olan öğrencilerin okula uyumlarının yüksek olduğu bulgusu, bu araştırma sonucuyla birebir örtüşmektedir. Ayrıca,

Gündüz ve Çalışkan'ın (2013) ilkokul birinci sınıftaki öğrencilerin okul olgunluğunu belirlediği çalışmada ulaştığı sonuç, bu araştırmanın okula hazır bulunuşluk değişkeniyle benzerdir. Bu çalışmada da 60-66 ay grubunun hazır bulunuşluğu diğer gruplara göre anlamlı derecede geridedir. Bu araştırmanın dışında pek çok araştırma yeni sistemin eksiklerinin olduğu bulgularına ulaşmışlardır. Bunlar; Ünver, Dikbayır ve Yurdakul (2015) sınıf öğretmenlerinin ilkokula erken başlayan çocukların öğretiminde zorlandıklarını, 4+4+4 düzenlemesine ilişkin gerçekleştirilen hizmet içi eğitimlerin yeterli olmadığı, zorunlu eğitime başlama yaşında yapılan değişiklikten, hem 72 ay ve sonrasında hem de erken başlayan çocukların olumsuz etkilenebildiklerini göstermektedir. İlkokula 72 ay ve sonrasında başlayan çocuklar, erken başlayanlarla aynı sınıfta öğrenim görmeleri nedeniyle okuldan sıkılma davranışları sergilemiştir. Ayrıca, ilkokulların fiziksel koşullarının (sıralar, derslik büyüklüğü, bahçelerin ayrı olması, tuvalet ve lavabo boyları, araç-gereçler, kitaplar vb.) çocuklara göre iyileştirilmesi de önerilmektedir (Memişoğlu ve İsmetoğlu, 2013).

21. yy. Türkiye'sinde bilimin bulgularını dikkate alan uygulamalar yapılması durumunda ancak dünyadaki gelişmelere uyum sağlayacak insanlar yetiştirilebileceği bilinen bir gerçektir. 4+4+4 düzenlemesine benzer uygulamanın 1983-1985 yılları arasında denenmiştir. Gürkan (1987) 1983-1984 öğretim yılında, bu uygulamanın sonuçlarını değerlendiren bir araştırma yapmıştır. Araştırmanın sonuçlarına göre katılımcıların büyük çoğunluğu ilkokula başlama yaşının beş olmasını uygun görmüştür. Yapılan araştırma sonuçları olumsuz olduğu için yaygınlaştırılmasından vazgeçilen beş yaş uygulamasının, 2012'de yeniden, hem de Türkiye çapında üstelik de adrese dayalı zorunlu kayıt yaptırılarak uygulanmasının (MEB, 2013a) devam edilmesi -revize edilmesine rağmen 60 ay uygulaması veli talebine bağlı olarak devam etmektedir- doğru bulunmamaktadır.

Araştırmanın sonuçları doğrultusunda geliştirilen öneriler aşağıda verilmiştir:

1. Öğrencilerin yaşa göre okula uyum ve hazır bulunuşluk düzeyi farklılıkları göz önüne alındığında ilkokula alım yaşı gözden geçirilerek, yaşları arasında çok ay farkı olan öğrencilerin alınmasının önüne geçilebilir.
2. İlkokul 1. sınıfların yaşa göre okula uyum ve hazır bulunuşluk düzeyi farklılıkları göz önüne alındığında sınıflar yaş farklılıklarına göre düzenlenebilir.
3. İlkokul 1. sınıfların okul öncesi eğitim alma durumlarına göre okula uyum ve hazır bulunuşluk düzeyi farklılıkları göz önüne alındığında okul öncesi eğitimi kesintili zorunlu eğitime eklenmelidir. Alanyazında okulöncesi eğitimin, çocukların ilkokula hazır bulunuşluk düzeyini arttırdığına ilişkin bulgu ve açıklamalar yer almaktadır (Oktay, 2014). Nitekim Türkiye'de uygulanmakta olan okulöncesi eğitim programının dört amacından biri çocukları ilkokula hazırlamaktır (MEB, 2013b). Dolayısıyla, çocukların ilkokula başlamadan önce mutlaka nitelikli bir okulöncesi eğitim almaları önerilmektedir (EGE, 2012; Memişoğlu ve İsmetoğlu, 2013).
4. Bu çalışma İzmir ili Buca ilçesindeki 440 ilkokul 1. sınıf öğrencisinin okula başlamalarının 2. ayındaki okula uyum ve hazır bulunuşluk düzeylerinin öğret-

menlere göre belirlenmesi ile sınırlıdır. Bu nedenle daha geniş gruplarla ve okula başlanılmasının farklı aylarında çalışma yapılması genelleme yapılmasını kolaylaştıracaktır.

5. Bu araştırma, kesintili zorunlu eğitim birinci sınıf uygulamalarıyla sınırlıdır. Öğrencilerin bireysel gelişimleri açısından, birinci sınıf uygulamalarının sonraki yıllara etkisinin araştırılması büyük önem taşımaktadır. Böylece, boylamsal araştırma sonuçları, eğitim politikalarını bilimsel yöntemle oluşturma konusunda karar alıcıları ikna etmede daha yararlı olabilir.

5. Kaynakça

- Başar, E. (2001). *Genel öğretim yöntemleri*. Samsun: Kardeşler Ofset ve Matbaa.
- Başaran, İ. E. (1998). Eğitim psikolojisi (5. Baskı). Ankara: Aydan Web Tesisleri.
- Binbaşıoğlu, C. (1995). *Eğitim psikolojisi (9. Baskı)*. Ankara: Yargıcı Matbaa.
- Bloom, B. (1995). İnsan nitelikleri ve okulda öğrenme (2. Baskı). (Çeviren: Durmuş Ali Özçelik). Ankara: Milli Eğitim Basımevi.
- Buldu, M. ve Er, S. (2016). Okula hazırbulunuşluk ve okula başlama yaşı: türk öğretmen ve ailelerin yeni eğitim politikası üzerine görüş ve deneyimleri. *Eğitim ve Bilim, Erken Görünüm*, 1-18.
- Büyüköztürk, Ş. (2010). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı*. Ankara: PegemA Yayıncılık.
- Canbulat, T. ve Kırıktaş, H. (2016). İlkokula hazır bulunuşluk ölçeği'nin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Academia Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 1 (1), 26-35.
- Cataloluk, C. (1994). *Farklı sosyo-ekonomik ve kültürel ortamlarda yetişen çocukların okul olgunluğu açısından karşılaştırılması* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Ege Üniversitesi (2012). 5.1.1961 tarih ve 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi Hakkında Ege Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Görüşü. <[http:// http://egitim.ege.edu.tr/](http://http://egitim.ege.edu.tr/)> 1 Eylül 2013 tarihinde elde edilmiştir.
- Eğitim Reformu Girişimi (2012a). 4+4<8 bilgi notları. 27.12.2013 tarihinde <http://erg.sabanciuniv.edu/node/756> adresinden alınmıştır.
- Eğitim Reformu Girişimi (2012b). Eğitim izleme raporu. 25.02.2014 tarihinde <http://erg.sabanciuniv.edu/node/1197> adresinden alınmıştır.
- Gündüz, F. ve Çalışkan, M. (2013). 60-66, 66-72, 72-84 Aylık Çocukların Okul Olgunluk ve Okuma Yazma Becerilerini Kazanma Düzeylerinin İncelenmesi. *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 8(8), 379-398.
- Gürkan, T. (1987). *Temel eğitimde 6 yaş uygulamasının değerlendirilmesi: Ankara ilinde bir inceleme*. Ankara: Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayınları, No:156.
- İşkoğlu Erdoğan, N., Şimşek, Z. C. (2014). Birinci sınıfa başlayan çocukların, velilerin ve öğretmenlerin okula uyumlarının incelenmesi. *International Journal Of New Trends In Arts, Sports & Science Education*, 3(2). 62-70.
- Kapçı, E., Artar, M., Çelik, E.G., Daşcı, E. ve Aşar, V. (2013). İlkokul birinci sınıfa farklı yaşlarda başlayan çocukların ruhsal ve sosyal gelişimi ile akademik benlik algılamaları açısından karşılaştırılması. Ankara Üniversitesi Yayınlanmamış Proje.

- Karasar, N. (1999). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kerimoğlu, F. (2014). *Farklı yaştaki çocukların oluşturduğu ilkokul 1. sınıflarda yaşanan sorunların belirlenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kuş, E. (2009) *Nicel-nitel araştırma teknikleri: Sosyal bilimlerde araştırma teknikleri nicel mi? Nitel mi? (3. Baskı)*. Anı Yayıncılık: Ankara.
- Memişoğlu, S. P. ve İsmetoğlu, M. (2013). Zorunlu eğitimde 4+4+4 uygulamasına ilişkin okul yöneticilerinin görüşleri. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 14-25.
- Milli Eğitim Bakanlığı (MEB). (2013a). Millî Eğitim Bakanlığı okul öncesi eğitim ve ilköğretim kurumları yönetmeliği. “http://mevzuat.meb.gov.tr/html/ilkveokuloncayon_0/ilkveokuloncayon_0.html” internet adresinden 26.08.2014 tarihinde elde edilmiştir.
- Milli Eğitim Bakanlığı (MEB). (2013b). Okulöncesi Eğitim Programı. <<http://ttkb.meb.gov.tr/www/ogretim-programlari/icerik/72>> internet adresinden 20.08.2014 tarihinde elde edilmiştir.
- Oktay, A. (2014). *Yeni eğitim sistemi hakkında düşünceler: Ege’den eğitime bakış 2013: eğitim sisteminde 4+4+4 düzenlemesi üzerine değerlendirmeler*. İzmir: Ege Üniversitesi Basımevi, Yayın No: 14.
- Önder, A. ve Gülay, H. (2010). 5-6 yaş çocukları için okula uyum öğretmen değerlendirme ölçeği’nin güvenilirlik ve geçerlik çalışması. *International Online Journal of Educational Sciences*, 2 (1), 204-224.
- Seven, S. (2011). Okula uyum öğretmen değerlendirmesi ölçeği’nin geliştirilmesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi Kıs*, 9(1), 29-42
- Ülgen, G. (1997). *Eğitim psikolojisi*. İstanbul: Alkım Yayınevi.
- Ünver, G. B., Dikbayır, A., ve Yurdakul, B. (2015). Kesintili zorunlu eğitim ilkokul birinci sınıf uygulamalarının incelenmesi. *K. Ü. Kastamonu Eğitim Dergisi* 23 (4), 1647-1664.
- Yılmaz, H. ve Sünbül, A. M. (2003). Öğretimde planlama ve değerlendirme. Ankara: Mikro Yayınları.
- Yıldırım A. ve Şimşek H. (2008). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri (7. Baskı)* Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yoleri, S. ve Tanış, H.M. (2014). İlkokul birinci sınıf öğrencilerinin okula uyum düzeylerini etkileyen değişkenlerin incelenmesi. *Karabük Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 4 (2), 2014, 130-141.

Extended Abstract

4+4+4 education system, known as the Law No.6287 was entered into force despite much controversy and opposition and has been implemented since the 2012-2013 academic year. The accepted new system affected both teachers, millions of students and parents. One of the main criticism related to that system is considered as the backdating of starting school age. Within this law, lower limit was set to “60” months and upper limit was set to “72” months for starting school. Those between 66-71 months and 72 months and older students began school. Thus, three different age groups have started first grade elementary school. In particular, with the starting of school of 60 months filling first-year students, there has been a public debate on adaptation to school and ready for school presence of students. As the results of this

research was shared with public and receiving criticism from the educational community, The Ministry of Education in Turkey (MEB, 2013) put into practice the provision of “starting from 2013-2014 academic year; from the students who achieved the right to register to elementary school, 66,67 and 68-month ones with the petition given by the parents; 69-70-71-month ones with the documented health report that they are not ready to start elementary school, may lead to pre-school education or the entry can postpone a year”. Thus, the debate about the age has partially ended. However, if the parents can request the children can start school after completing 60 months.

The variables of “school compliance” and “school readiness”, which are extremely important to the educational process are important inputs of the teaching-learning system (Bloom, 1995). The aim of this study is to reveal that there is significant difference between some demographic variables (gender, age, condition of receiving pre-school education) and examining the readiness and compliance with school levels of 1st grade primary school students.

Research was designed in survey model. The study samples were formed with 18 class teachers, who were selected with snowball sampling technique and 440 of their 1st grade students in 2012-2013 academic year. “School compliance Teacher Rating Scale” that developed while making the validity and reliability by Seven (2011) and “School Readiness Teacher Rating Scale” developed by Canbulat and Kırıktaş (2016) were used in collecting the data. Normality analyzes made on the research data and it is understood that the data is not showing normal distribution. Therefore, data was analyzed using Mann-Whitney U Test, Kruskal Wallis H Test and Spearman Rank Correlation Test with SPSS 17.0 software package. Significance level of .05 was determined during the analysis of data.

According to research findings; while there was no significant difference on school compliance and school readiness according to gender variable of first class elementary school students, significant difference in favor of who went to pre-school and being older (72 months and more to 60-65 months and 66-71 months; 72 months and more to 66-71 months and 60-65 months) were found on school compliance and school readiness according to variables of age and taking pre-school education were found. These research findings are expected to create a thinking based data and debate on the issues that were claimed within the new system.